

INFLUENȚA OPȚIUNILOR CONTABILE AFERENTE STOCURILOR ASUPRA PERFORMANȚEI FINANCIARE

THE INFLUENCE OF INVENTORY ACCOUNTING OPTIONS ON FINANCIAL PERFORMANCE

Autor: **VILENA TIȘCENCO**

e-mail: vilenatiscenco1996@gmail.com

Conducător științific: **GALINA BĂDICU**, ORCID: 0000-0002-9429-3654

e-mail: badicu.galina@ase.md

Academia de Studii Economice a Moldovei

Abstract. *Although they are limited by certain fiscal constraints or accounting law regulations, the development of accounting policies leaves a margin of choice to the entity's managers in the sense that they can choose between several allowed methods, they can opt for the use of the regulated exceptions provided, but all policies accounting must comply with national regulations in the field or International Financial Reporting Standards. Next, we propose to emphasize the aspects of the proposed options with reference to the standards that aim at one of the most essential elements of the accounting balance sheet in the ongoing activity - stocks, which may be necessary for users depending on the particularities of the activity carried out by the entity in which they operate.*

Keywords: *accounting policies, accounting options, inventories, financial performance*

JEL: M41

Introducere

Recunoașterea și evaluarea elementelor bilanțiere mereu a fost un subiect discutat, ținând cont că anume de acest aspect depinde și rezultatul financiar reflectat în situațiile financiare. Cercetările demonstrează că obiectivul final în alegerea opțiunilor de politici contabile trebuie să vizeze prezentarea fidelă a poziției și performanței financiare - elemente definitorii pentru evaluarea unei entități. Din acest punct de vedere, devine evident rolul major al calității analizei profesionale în selectarea, elaborarea, aprobarea și aplicarea politicilor contabile.

Măsurarea performanțelor a reprezentat și reprezintă încă un motiv pentru studierea performanței, care trezește interesul multor cercetători, investigațiile dovedindu-se numeroase în acest domeniu.

Performanța financiară vizează instrumentul de măsurare și prezentare a informațiilor contabile prin intermediul rapoartelor financiare [1]. În contextul aplicării IFRS, indicatorii financiari tradiționali reflectă performanța istorică a entităților, având o relevanță limitată în previzionarea evoluției viitoare a acestora. Astfel, analiza completă a performanței financiare nu s-ar limita la calcularea indicatorilor aferenți, ba mai mult - ar implica o cercetare aprofundată a factorilor determinanți implicit prin prisma politicilor contabile aplicate aferente fiecărui element bilanțier în parte.

După modelul propus de Kaplan R. și Norton D., performanța entității se realizează „prin echilibrarea și interconționarea a patru forțe prezentate în Figura 1:

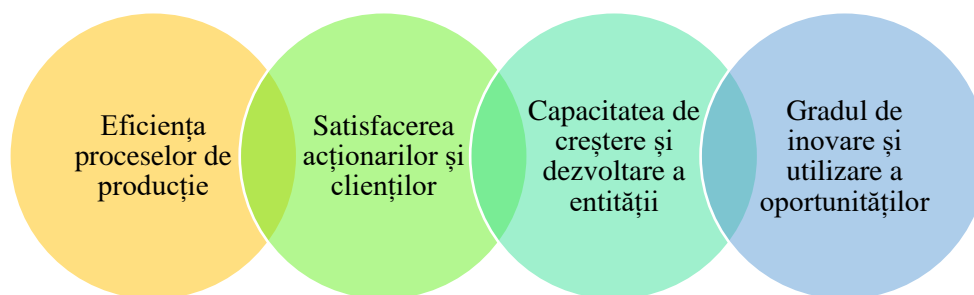

Figura 1. Forțele performanței entității

Sursa: elaborată de autor în baza [9]

Problematica generală a performanței este prezentată de Bouquin H., menționând că adevărata performanță se obține prin îmbinarea economiei, ca o condiție esențială în asigurarea eficienței, iar eficacitatea depinde de gradul lor de realizare, reprezentând, de fapt, finalitatea performanței.

Fiecare entitate este interesată de obținerea unui rezultat financiar corect și, în asemenea circumstanțe, ea este pusă în situația de a-și optimiza profitul. Determinarea rezultatelor financiare este importantă, deoarece ne permite să apreciem performanța financiară a entității, precum și luarea deciziilor manageriale adecvate. În acest context, formarea obiectivă a rezultatelor financiare în telecomunicații depinde de alegerea principiilor, regulilor și cerințelor, care să corespundă specificului acestui sector, indicându-le în politicile contabile. [6]

Standardele de contabilitate prevăd mai multe opțiuni dintre care entitatea economică poate alege în demersul său de înregistrare a unei tranzacții, a unui eveniment sau a unei condiții. În dependență de alegerea politicilor contabile ce au în vizor anumite elemente bilanțiere, entitatea obține rezultate diverse. [12] Anume acest fapt ne-a determinat și pe noi să analizăm mai amănunțit impactul ce îl are alegerea anumitor opțiuni contabile asupra rezultatului înregistrat.

Principala **influență a politicilor contabile** asupra performanței financiare a unei entități economice, observată de-a lungul anilor, a fost atestată în ideea *creșterii sau reducerii rezultatului*, conform concepției în care aplicarea politicilor contabile permite unei entități economice să își dezvăluie poziția și performanța financiară (Okpala, 2016). [7] Obligativitatea prezentării politicilor contabile aplicate drept note semnificative la rapoartele financiare generează automat și respectarea caracteristicii de aplicare consecventă a acestora, astfel încât să ofere o imagine de ansamblu a entității în concordanță cu opinia conducerii, specificul activității și circumstanțele existente. [5] Toate acestea conduc la evitarea disproporționalității politicilor contabile și reducerea asimetriei informaționale, întrucât utilizatorii (atât interni, cât și externi) ar dispune de o imagine fidelă, corectă și completă a operațiunilor efectuate de entitatea respectivă într-o anumită perioadă, creșterile înregistrate fiind susținute de notele explicative aferente politicilor contabile care ar infirma aplicarea unor tratamente contabile avantajoase, ci dimpotrivă, ar sublinia obiectivitatea metodelor utilizate, cât și fidelitatea datelor prezentate. [3]

Se poate vorbi despre două **abordări** (reflectate și în Figura 2), lansate de-a lungul timpului, privind *modalitatea de alegere a politicilor contabile prin prisma teoriilor contabile*, identificate de profesorul Raffournier:

- ipoteze prin care se urmărește adoptarea de metode contabile ce duc la **creșterea rezultatului**;
- ipoteze prin care se urmărește adoptarea de metode contabile ce duc la **micșorarea rezultatului**.

În funcție de perioada asupra căreia modificarea politicilor contabile produce efecte, aceasta se evidențiază în contabilitate, potrivit pct. 63 din OMFP nr. 1.802/2014, astfel:

- Efectele modificării aferente exercițiilor financiare precedente se înregistrează pe seama rezultatului reportat (contul 1173 „Rezultatul reportat provenit din modificările politicilor contabile”), dacă aceste efecte pot fi cuantificate.
- Efectele modificării aferente exercițiului financiar curent se contabilizează pe seama conturilor de cheltuieli și venituri ale perioadei. Dacă efectul modificării politicii contabile este imposibil de stabilit pentru perioadele trecute, modificarea se efectuează pentru perioadele viitoare, începând cu exercițiul financiar curent și exercițiile financiare următoare celui în care s-a luat decizia acestei modificări. În cazul modificării politicilor contabile pentru o perioadă anterioară, entitățile trebuie să ia în considerare efectele fiscale ale acesteia.

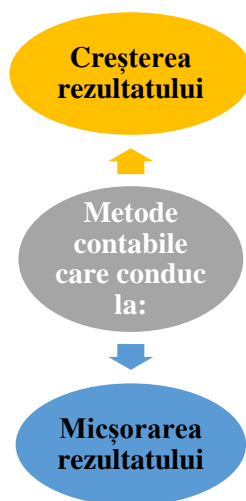

Figura 2. Abordări privind ipotezele alegerii politicilor contabile

Sursa: elaborată de autor în baza [9]

În urma ipotezelor prezentate de Popa A.F. se ajunge la concluzia că „rezultatul este un indicator subiectiv, el depinzând de părțile interesate, de sistemul economic și politic din care face parte, precum și de modul de conducere și organizare a întreprinderii”.

Având drept bază standardele internaționale de contabilitate universal valabile și, în particular, standardele naționale aplicabile pe teritoriul Republicii Moldova, politicile contabile rămân a deține un loc esențial în asigurarea coerenței și stabilității economice a unei entități care-și desfășoară activitatea economică pe teritoriul țării. Petru a asimila în mod explicit impactul politicilor contabile aplicate de către o entitate economică, am hotărât să ne transpunem analiza asupra unuia dintre cele mai esențiale elementele bilanțiere - stocurile. Astfel, purcedem la cercetarea opțiunilor contabile aferente stocurilor din perspectiva standardelor care le „gouvernează”: SNC „Stocuri” [8], deopotrivă cu IAS 2 „Stocuri” [10].

IAS 2 „Stocuri”, cunoscut sub numele de Standardul Internațional de Contabilitate a Stocurilor, constituie un set de rigori internaționale care dictează modul în care stocurile trebuie să se reflecte în situațiile financiare. SNC „Stocuri” este elaborat în baza Directivei 2013/34/UE și IAS 2 „Stocuri”. Ambele standarde (atât cel internațional, cât și cel național) stau la dispoziția entităților care au în componența lor stocuri, constituind un ghid esențial care include metodele utilizate la recunoaștere și evaluarea stocurilor și informațiile necesare care ar trebui să se conțină în Situațiile financiare la compartimentul „stocuri”, fiind un instrument de bază pentru monitorizarea stocurilor [10].

Problemele aferente evaluării stocurilor și eficienței utilizării acestuia, sub aspect general, sunt regăsite în lucrările de cercetare ale unor savanți economiști, precum: Bulgaru V., care a redat influența proceselor biologice la formarea unui stoc suficient, dar și a atins un subiect sensibil privind

tratamentul contabil al pierderilor de stocuri în consecința evenimentelor excepționale la entitățile agricole. HAREA R. a prezentat metodologia de formare a prețurilor la mărfuri și preparate în alimentația publică, în acest demers stabilind costul efectiv al stocului. Grigoroși L. și Lazari L. au contribuit cu informații importante ce vizează particularitățile de contabilizare a adaosului comercial și alte particularități specifice stocului.

Astfel, importanța stocurilor rezidă în faptul că toate tipurile de entități într-un final au o marfă destinată consumatorilor, fie prin prisma produselor sau a mărfurilor, fie prin prisma serviciilor care se livrează destinatarului. Pentru a ține o evidență contabilă cât mai corectă este necesar să se cunoască documentele primare în baza cărora se înregistrează operațiunile contabile, care sunt elementele componente ale prețului pentru produsul care a fost fabricat sau procurat de la alt furnizor, conturile contabile cu care se operează, stocurile făcând parte din activele circulante ale entității care generează lichiditățile [11].

Privind opțiunile contabile aplicabile stocurilor putem menționa următoarele aspecte relevante, cuprinse în Tabelul 1. Din cele expuse în tabelul aferent deducem că atât SNC-urile, cât și IAS-urile se conduc și propun practic aceleași metode de calcul ale indicatorilor contabili pentru care poate opta o entitate în demersul său privind prezentarea unor situații financiare fidele, dar, totodată, avantajoase specificului activității sale economice. În această ordine de idei, raționamentul profesional al persoanei responsabile de ținerea contabilității își spune cuvântul.

Totuși, ca un moment definitoriu între cele două standarde analizate ar fi, în cazul evaluării inițiale, existența unui indicator distinct în cazul IAS 2 - Alte costuri, care reprezintă costurile adiționale suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent, altele decât costurile de achiziție și conversiei. Pe lângă aceasta, și ceilalți doi indicatori menționați la sfârșit dețin o denumire diferită în cadrul SNC - costuri de intrare a stocurilor achiziționate și, respectiv, costul de intrare a stocurilor fabricate, aceștia având la bază aceeași esență ca în standardul internațional.

Tabelul 1. Opțiuni contabile aferente stocurilor din perspectiva standardelor de contabilitate din Republica Moldova și IFRS

Procedeu contabil	Metodă de recunoaștere	Metodă de calcul
Evaluare inițială (pct. 13-27 SNC / pct. 10-15, IAS 2)	Costul de intrare a stocurilor achiziționate (SNC) / Costuri de achiziție (IAS 2)	Valoarea de cumpărare + Costurile direct atribuibile intrării
	Costul de intrare a stocurilor fabricate (SNC) / Costurile conversiei (IAS 2)	Evaluarea la costul lor efectiv
	Alte costuri (IAS 2)	Alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent
Ieșire (pct. 33-43, SNC / pct. 24-27, IAS 2)	Metoda costului mediu ponderat (prevăzut de IFRS)	Evaluarea pe baza mediei ponderate a costurilor soldurilor elementelor similare de stocuri la începutul perioadei și a costurilor elementelor similare fabricate sau achiziționate în cursul perioadei de gestiune
	Metoda FIFO (prevăzut de IFRS)	Evaluarea la costul de intrare (efectiv) al primului lot
	Metoda LIFO (neagreată de IFRS)	Evaluarea la costul de intrare (efectiv) al ultimului lot
Evaluare ulterioară (valoarea realizabilă netă)	Metoda categoriilor (elementelor) de stocuri	Stabilirea celei mai mici sume dintre valoarea contabilă și valoarea realizabilă netă pe fiecare element de stocuri

a stocurilor) (pct. 44-50, SNC / pct. 28-33, IAS 2)	Metoda grupelor omogene de stocuri	Stabilirea celei mai mici sume dintre valoarea contabilă și valoarea realizabilă netă pe fiecare grupă omogenă de stocuri
	Metoda volumului total de stocuri	Stabilirea celei mai mici sume dintre valoarea contabilă și valoarea realizabilă netă a tuturor stocurilor entității
Evaluare ulterioară (valoarea realizabilă netă a soldurilor de stocuri) (pct. 44-50, SNC / pct. 28-33, IAS 2)	Stocuri destinate vânzării conform contractelor încheiate	În baza prețurilor contractuale
	Stocuri destinate vânzării, în lipsa unor contracte încheiate	În baza prețurilor de piață

Sursa: elaborat de autor în baza [8] și [10]

Tabelul alăturat prezintă listarea aspectelor esențiale ce țin de opțiunile contabile aferente stocurilor, însoțite de articolele corespunzătoare fiecărui standard vizat, atât la nivelul Republicii Moldova, cât și la nivel internațional (după care se conduce inclusiv și România).

Recunoașterea, măsurarea și evaluarea stocurilor este determinarea valorii la care acestea vor fi recunoscute în bilanț și vor influența situația de profit și pierdere, oferind o alternativă acelor tratamente contabile care, prin creșterea și descreșterea valorii stocului, determinate de acestea, ajustează profiturile în concordanță cu ceea ce este avantajos pentru conducere.

În baza prevederilor SNC „Stocuri”, metoda de evaluare curentă a stocurilor trebuie aplicată cu consecvență, pentru elemente similare de la o perioadă de gestiune la alta. Dacă totuși în circumstanțe excepționale entitatea decide să modifice metoda de evaluare pentru un anumit element de stocuri, în notele la situațiile financiare este necesar de indicat motivul acestei modificări, dar și impactul acestei decizii asupra rezultatului financiar. Modificarea metodelor de evaluare curentă a stocurilor se efectuează în conformitate cu SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare”.

Identificarea problemei de cercetare

Limitarea majoră în studierea și optimizarea poziției și performanței prin prisma politicilor contabile rezidă din discernământul de alegere dintre opțiunile contabile propuse de standardele contabile pe cea care să avenge și să asigure un rezultat competitiv. Acest proces ar fi îngreunat în cazul în care politicile contabile aplicate de o entitate economică nu ar fi accesibile, în ideea comparabilității datelor din situațiile financiare prezentate în raport cu o altă perioadă de gestiune sau altă entitate economică cu specific asemănător de activitate, problemă întâmpinată atunci când companiile au folosit politici contabile diferite în situațiile lor financiare.

În acest context, alegerea politicilor contabile ar putea afecta în mod semnificativ analiza și interpretarea situațiilor financiare publicate, astfel încât metoda adoptată în evaluarea stocului va avea impact asupra profitului, a valorii activelor, precum și a raportului de lichiditate prin presupunerea fluxului de cost realizat (LIFO, FIFO) și, de asemenea, tratamentul cheltuielilor generale.

Metode de cercetare utilizate. Studiul științific realizat pe marginea temei abordate include diverse tipuri de cercetare:

- *bazat pe demers deductiv* – pornind de la generalități prestabilite în practica internațională în domeniul implementării politicilor contabile care pot fi armonizate cu cadrul normativ național și aplicate la nivelul entităților autohtone;
- *descriptiv* – continuând cu prezentarea caracteristicilor politicilor și opțiunilor contabile ce vizează evaluarea stocurilor în momentul ieșirii acestora din patrimoniul entității;

- *cauzal* – identificând mai apoi, în baza unei analize comparative, implicațiile aplicării fiecărei opțiuni contabile aferente ieșirii stocurilor asupra performanței financiare.

În acest demers, am utilizat pe larg literatura de specialitate, legislația aferentă tematicii studiate, cât și analiza practică comparativă a metodele de reflectare a ieșirii stocurilor prin prisma politicilor contabile aplicabile elementelor bilanțiere vizate.

Opțiuni contabile aferente ieșirii stocurilor. Rezultate

Selectarea metodei de identificare a ieșirilor de stocuri are impact asupra valorii rezultatului financiar al entității. În primul rând, utilizarea diverselor metode de evaluare conduce la rezultate financiare diferite, iar în al doilea rând, pot apărea situații privind incomparabilitatea rezultatelor financiare ale entităților din același sector de activitate. Legislația contabilă din Republica Moldova prevede mai multe metode de evaluare în cazul ieșirii stocurilor [8, pct. 33]. Metoda costului mediu ponderat (CMP) [8, pct. 37] și metoda primei intrări-primei ieșiri (FIFO) [8, pct. 36] sunt recunoscute și acceptate implicit și de IFRS, pe când Metoda ultimei intrări-primei ieșiri (LIFO) este agreată doar de către SNC „Stocuri”, ținând cont de influența valorii acesteia asupra rezultatului financiar.

Astfel, practica contabilă a demonstrat că aplicarea uneia sau alteia din metodele de evaluare a ieșirilor de stocuri duce la rezultate diferite, cu consecințe atât asupra situației financiare, cât și a rezultatului calculat în scopuri fiscale. În acest context, pentru a asigura compatibilitatea în timp a informațiilor contabile și a evita consecințele nedorite, se impune respectarea și în acest domeniu a principiului permanenței metodelor.

Tabelul 5. Analiza comparativă a datelor obținute aferente metodelor de evaluare a stocurilor în momentul ieșirii din patrimoniul unei entități

Metoda de ieșire a stocurilor	CMP	FIFO	LIFO
Aspecte pozitive	Ușurință în aplicare.	Profit mai mare în cazul creșterii continue a prețurilor la intrarea stocurilor.	Profit redus în cazul micșorării continue a prețurilor la intrarea stocurilor.
Aspecte sensibile	Nu permite evaluarea exactă a stocurilor la ieșire.	Profit redus în cazul micșorării continue a prețurilor la intrarea stocurilor.	Profit mai mare în cazul creșterii continue a prețurilor la intrarea stocurilor.
Recomandări de utilizare	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Realizarea evaluării după fiecare ieșire, pentru calcule mai exacte. ✓ Este recomandată în cazul fluctuațiilor considerabile ale prețului stocurilor în cursul perioadei de gestiune. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Respectarea ordinii ieșirilor, pentru prezentarea corectă a datelor de evaluare. ✓ Este recomandată în cazul creșterii continue a prețurilor stocurilor intrate. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Respectarea ordinii ieșirilor, pentru prezentarea corectă a datelor de evaluare. ✓ Este recomandată în cazul creșterii permanente a prețurilor stocurilor ieșite.

Impactul asupra rezultatului financiar	➤ Neutru, în contextul calculării prețului stocurilor ca o medie ponderată.	➤ Pozitiv, în contextul unui trend ascendent al prețurilor la intrarea stocurilor.	➤ Negativ, în contextul unui trend descendent al prețurilor la intrarea stocurilor.
---	---	--	---

Sursa: concluziile autorului în baza [2], [4], [8] și [10]

Conchidem că, în cazul utilizării costului mediu ponderat sau a metodei identificării specifice, se va include în cost o valoare mai mare decât în cazul metodei FIFO. Totodată, prin aplicarea *metodei FIFO* vom obține un aport pozitiv asupra rezultatului înregistrat al ieșirii stocurilor, în contextul unei ascensiuni a prețurilor la stocurile intrate.

În cazul aplicării *metodei LIFO*, situația va fi diametral opusă – se va simți un impact negativ asupra rezultatului obținut la ieșirea stocurilor, în contextul unui trend în descreștere a prețurilor stocurilor intrate.

O influență neutră asupra rezultatului atins o va avea aplicarea *metodei CMP* la stocurile ieșite, în contextul calculării prețului stocurilor ca o medie ponderată.

Ieșirea stocului din patrimoniul entității poate avea loc ca urmare a consumului în cadrul entității, vânzării, transmiterii terților, transferului în componența activelor imobilizate etc. Metoda de evaluare curentă a stocurilor se stabilește de către fiecare entitate de sine stătător și se reflectă în politicile contabile. La alegerea metodei de evaluare se va ține cont de particularitățile activității entității, cererea de stocuri pe piață, nivelul inflației, gradul de influență a metodei acceptate de evaluare asupra rezultatului financiar, precum și costurile aplicării metodei respective.

Conform SNC „Stocuri” stocurile trebuie evaluate la valoarea cea mai mică dintre cost de intrare și valoarea realizabilă netă atunci când se efectuează raportarea. Valoarea realizabilă netă este prețul prognozat la care va fi vândut bunul. Aceste estimări se bazează pe cele mai credibile dovezi în momentul în care are loc estimarea. În plus, la momentul estimării se ia în considerare și scopul pentru care stocurile sunt deținute (vânzare, producție). Orice diminuare a valorii stocurilor până la valoarea realizabilă netă trebuie recunoscută drept cheltuială în perioada în care aceasta are loc. Nota explicativă detaliază și concretizează informațiile din bilanț/bilanțul prescurtat, situația de profit și pierdere/situația de profit și pierdere prescurtată, situația modificărilor capitalului propriu și situația fluxurilor de numerar. Conținutul notei explicative pentru diferite categorii de entități este stabilit de Legea contabilității și raportării financiare și Standardele Naționale de Contabilitate.

Echipa managerială trebuie să țină cont de efectele pe termen scurt, dar și pe termen lung ale schimbării politicii contabile fără a urmări interese fiscale sau conjuncturale. Rezultatul unei companii nu depinde doar de performanțele economice și financiare ale acesteia, ci poate să fie o decizie de gestiune în funcție de politicile contabile pentru care optează echipa managerială. Managementul entității elaborează politici contabile în cadrul acesteia în vederea îmbunătățirii atât a calității informațiilor financiar-contabile, cât și a eficienței funcției de raportare financiară.

Concluzii și recomandări

Performanța rezidă în utilizarea resurselor disponibile obținând o creștere a raportului efectului către efortul depus, asigurând satisfacerea cerințelor diferitelor grupuri de persoane (clienți, salariați, acționari, manageri, creditori, investitori etc.) la nivelul stabilit sau în creștere cu perioada precedentă. În practică, există o adevărată polemică între diferiți autori, cu privire la definirea performanței și cei mai potriviți indicatori de măsurare a performanței entității. Explicația existenței diverselor accepții

referitoare la performanță este următoarea: utilizatorii informațiilor definesc conceptul de performanță, în mod diferit, în funcție de propriile lor interese.

Totodată, prevederile contabile permit alegerea unor criterii agresive (*care reduc profitul*) sau mai puțin conservatoare (*care sporesc profitul*) în funcție de interesele existente. Prin combinarea elementelor politicilor contabile, pot obține diferite rezultate, care să fie incomparabile pentru entitățile din același sector de activitate. În acest context, este necesar de identificat și de analizat principalele elemente caracteristice ale politicilor contabile și modul în care ele influențează informația privind performanța financiară.

În rezultatul cercetării desfășurate în special pe evaluarea stocurilor la ieșirea din patrimoniul entității, am putut observa următoarele aspecte de influență a valorii rezultatului:

CMP – cu o influență neutră, în contextul calculării prețului stocurilor ca o medie ponderată. Ca aspect pozitiv avem ușurința în aplicare, iar ca aspect sensibil este faptul că nu permite evaluarea exactă a stocurilor la ieșire. Sugestiile parvenite aici ar fi realizarea evaluării după fiecare ieșire, pentru calcule mai exacte, iar ca recomandare e aplicarea acesteia în cazul fluctuațiilor considerabile ale prețului stocurilor în cursul perioadei de gestiune.

FIFO – cu un impact pozitiv asupra rezultatului, în contextul unui trend ascendent al prețurilor la intrarea stocurilor. Totodată, dacă se observă o tendință de reducere a prețurilor la intrarea stocurilor, nu este neapărat recomandată aplicarea metodei date. În această ordine de idei, este indicată aplicarea ei în cazul creșterii continue a prețurilor stocurilor intrate, iar ca sugestie de utilizare ar fi respectarea ordinii ieșirilor, pentru prezentarea corectă a datelor de evaluare.

LIFO – având o influență negativă asupra rezultatului și, per general, constituind varianta inversă a metodei FIFO, aceasta este susținută în cazul creșterii permanente a prețurilor stocurilor ieșite. Dacă entitatea va considera că ar avea nevoie de raportarea unui profit mai mic, în contextul achitării impozitelor mai reduse, atunci va opta pentru această metodă, dacă va observa că prețurile la intrarea stocurilor are un trend descendent. Recomandarea aici ar fi aceeași ca și în cazul precedent, și anume: respectarea ordinii ieșirilor, pentru prezentarea corectă a datelor de evaluare.

Concluzionând, consemnăm că politicile contabile constituie baza metodologică a activității entității, caracterizată prin ansamblul regulilor și procedurile specifice adoptate și prin aplicarea cărora va fi prezentată fidel poziția și performanța financiară, asigurându-se, astfel, coerența și stabilitatea necesară bunei funcționări a entităților și, nu în ultimul rând, integritatea patrimoniului.

Performanța în economie poate surveni în cazul în care entitatea obține și eficiență și eficacitate. În opinia noastră, pentru a analiza, la nivel general, performanța entității economice, este necesară evaluarea concomitentă a evoluției mai multor indicatori, precum: venitul din vânzări, creșterea numărului de clienți, creșterea cotei de piață, dinamica profitului activității de bază, rezultatul pe acțiune etc. Corectitudinea și relevanța deciziilor manageriale adecvate sunt condiționate de integritatea informațiilor referitoare și la mărimea rezultatelor financiare, fapt ce permite aprecierea performanței entității. În decursul timpului, performanța s-a măsurat fie prin mărimea entității, fie prin rentabilitatea și profitul obținut, fie prin trezorerie.

Or, măsurarea performanței, din perspectiva grupurilor de persoane interesate, constituie un instrument util și necesar utilizatorilor, destinat furnizării cât mai complete și de ansamblu a informației indispensabile evidențierii, evaluării și îmbunătățirii diferitelor aspecte ale proceselor și activităților unei entități.

Referințe bibliografice

1. GRAUR A., HAREA R. Creativitate și conformitate în relația performanță financiară – fiscalitate. Conferința științifică internațională consacrată celei de-a 25-a aniversări a ASEM „25 de ani de reformă economică în Republica Moldova: prin inovare și competitivitate spre progres economic”, 23-24 septembrie 2016: Culegere de articole selective: [în 6 vol.] – Chișinău: ASEM, 2016. pp. 56-60. ISBN: 978-9975-75-834-5.
2. GRIGOROI L. Opțiuni și politici contabile privind combinările de întreprinderi. Analele ASEM. 2013, nr.1/2013. pp. 156-162. ISSN: 1857-1433.
3. GROȘU V. Perspective și limite în procesul de armonizare financiar-contabilă. TipoMoldova, 2010, 224 p. ISBN: 978-973-168-258-7.
4. Guide to Selecting and Applying Accounting Policies—IAS 8. London: International Accounting Standards Board, 21.11.2019, p. 12.
5. MIHAILA S., BUSUIOC M. Accounting treatment of fixed assets according to IAS 16 and NAS. Practical and comparative aspects. European journal of accounting, finance & business. Vol. X/2019, issue (XX) / June 2019. ISSN: 2344-102X/ ISSN-L 2344-102X.
6. MIHAILA, Svetlana; TAMAȘCIUC, Valeria. Impactul contabilității creative asupra performanței financiare a entității. 2019, ed. a III-a, 15.03.2019: Culegere de articole științifice. Chișinău: ASEM, 2019, p. 55-60. ISBN: 978-9975-75-950-2.
7. OKPALA K. E. Factors influencing accounting policy choices under IFRS in Airline-GSA companies. Ilorin Journal of Accounting. 2016, vol. 2, issue 2, p. 1-12. ISSN: 2408-5375.
8. SNC „Stocuri”, cu modificările ulterioare. [online]. Disponibil la: <https://www.mf.gov.md/ro/lex>
9. SOCOLIUC M., GROȘU V. Financial instruments evaluation and the difficulties of economic and financial communication. Annals of „Constantin Brancusi” University of Targu-Jiu. Economy Series, 2015, Vol. 2, pp. 226-230.
10. Standardele Internaționale de Raportare Financiară recepționate la 04.01.2018. Disponibil: <https://mf.gov.md/ro/content/standardele-interna%C8%9Bionale-de-raportare-financiar%C4%83-2017-red-book>
11. TIȘCENCO V., BĂDICU G. Politicile contabile - instrument relevant în asigurarea coerenței și stabilității entității. Conferința științifică internațională studentescă, ISSC 2022 „Provocările contabilității în viziunea tinerilor cercetători”, Ediția a 6- a, 11-12 martie 2022. Chișinău: ASEM, 2022. pp. 80-89. ISBN: 978-9975-155-87-8 (PDF).
12. 24th Extract from the EECS's Database of Enforcement. Paris: The European Securities and Markets Authority 02.04.2020, p. 18. ESMA32-63-845.